

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1941 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 4533

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

- N. Δ. 875. Περὶ διαθέσεως λόγῳ προκαταβολῆς δραχμῶν 5.000.000 ἐκ τοῦ ἐσόδου μετατροπῆς ποινῶν διὰ τὴν προαγοράν καὶ συγκέντρωσιν τροφίμων φυλακῶν καὶ ἀναμορφωτικῶν καταστημάτων ἀνηλίκων. 1
- N. Δ. 876. Περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἀδικημάτων τῆς ληστείας καὶ τῶν συναφῶν ἀδικημάτων παρὰ τῶν Πενταμελῶν Ἐφετείων. 2
- N. Δ. 877. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 620)941 Νομ. Διατάγματος «περὶ παροχῆς δανείων εἰς μετόχους τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν ἀμισθίων δικαστικῶν κλητῆρων». 3
- N. Δ. 878. Περὶ τροποποιήσεως ἀρθρῶν τινῶν τοῦ ἑνὸς Β' Κώδικος Δικηγόρων. 4
- N. Δ. 879. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 671 τοῦ 1941 Ν. Διατάγματος «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ τακτοποιήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας». 5
- N. Δ. 880. Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κειμένων διατάξεων. 6
- N. Δ. 881. Περὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τῶν στρατευθέντων πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. 7
- N. Δ. 882. Περὶ χορηγήσεως παγίας προκαταβολῆς δι' ἐξόδα κινήσεως τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ καὶ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἰδιωτῶν μετακινουμένων δι' ἐπισιτιστικὰ ζητήματα. 8
- N. Δ. 883. Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 68)1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς διατάξεων τῆς κειμένης Νομοθεσίας περὶ τρόπου ἐκμεταλλεύσεως ἀτμοπλοικῶν συγκοινωνιῶν κλπ.». 9

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 875.

Περὶ διαθέσεως λόγῳ προκαταβολῆς δραχμῶν 5.000.000 ἐκ τοῦ ἐσόδου μετατροπῆς ποινῶν διὰ τὴν προαγοράν καὶ συγκέντρωσιν τροφίμων φυλακῶν καὶ ἀναμορφωτικῶν καταστημάτων ἀνηλίκων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 15 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Ἰουλίου 1933 «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 3782 περὶ μετατροπῆς ποινῶν» ὡς τοῦτο ἐκυρώθη καὶ συμπληρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 5980 τοῦ 1934 ἀποδιδόμενου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἐσόδου διατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ποσὸν μέχρι δραχμῶν 5.000.000 ὡς προκαταβολή διὰ τὴν προαγοράν καὶ συγκέντρωσιν τροφίμων καὶ ἄλλων εἰδῶν πρὸς χρῆσιν τῶν Φυλακῶν καὶ Ἀναμορφωτικῶν καταστημάτων ἀνηλίκων.

2. Ἡ τακτοποίησις τῆς ὡς ἄνω προκαταβολῆς ἐνεργεῖται δι' ἐπιστροφῆς παρὰ τοῦ ὑπολόγου τοῦ ληφθέντος ποσοῦ κατατιθεμένου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς πίστωσιν τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐσόδου.

3. Ἡ προμήθεια τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος εἰδῶν δύναται νὰ γίνηται καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν ἐνεργεῖται δὲ κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ καθ' ὑπερβάσιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων παρ' ἐπιτροπῶν ἐπὶ τούτοις ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ. Αἱ οὕτω συγκεντρούμεναι ποσότητες τροφίμων διατίθενται εἰς τὰς φυλακάς καὶ ἀναμορφωτικὰ καταστήματα ἀνηλίκων ἐπιβαρυνομένων τῶν τιμῶν αὐτῶν διὰ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ ἐν γένει συγκεντρώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π.Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 876.

Περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἀδικημάτων τῆς ληστείας καὶ τῶν συναφῶν ἀδικημάτων παρὰ τῶν Πενταμελῶν Ἐφετείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρ-

μοδιοτήτων της Κυβερνήσεως, των Υπουργών και άλλων διατάξεων» αποφασίζομεν και διατάσσομεν :

Άρθρον μόνον.

Τὰ άρθρα 10 και 11 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 11)11 Φεβρουαρίου 1928 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 4458 τῆς 23)24 Ιανουαρίου 1930 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 10. Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἀδικημάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν άρθρων 2 μέχρι καὶ 7 τοῦ Νόμου ΤΟΔ' «περὶ καταδίωξεως τῆς ληστείας» τῶς άρθρων 371, 374, 375, 321, 363—367, 368 παρ. 1 καὶ 369 τοῦ Ποιν. Νόμου γίνεται ὑπὸ τῶν Πενταμελῶν Ἐφετείων τοῦ Ψηφίσματος τῆς 29 Δ)δρίου 1924 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων. Ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς δύναται προκειμένου περὶ τῶν παραβάσεων τοῦ άρθρου 4 τοῦ Νόμου ΤΟΔ' νὰ εἰσαγάγῃ τὰς υποθέσεις πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Πλημμελειοδικείου. Ἡ ἐκδίκασις τῶν λοιπῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων ἀδικημάτων γίνεται κατὰ τὰς κεκλιμένας διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, μὴ ἀποκλεισμένης καὶ τῆς παραπομπῆς τούτων λόγῳ συναφείας εἰς τὰ Πενταμελῆ Ἐφετεία.

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἀδικημάτων δὲν ἀπαιτοῦνται αἱ διατυπώσεις καὶ προθεσμίαι τῶν άρθρων 193, 266, 460, 461 Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τῶν άρθρων 20—22 τοῦ Νόμου Γ3ΜΔ' τοῦ 1911 «περὶ φυγοδικίας», πλὴν τῆς κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου πρὸς ἐκδίκασιν ἐν ἣ ἀναφέρεται τὸ ἀδίκημα κατὰ τὰ ἐν άρθροις 162 καὶ 265 παρ. 1 καὶ 2 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὀριζόμενα. Πᾶσα πρὸς τοὺς ἀπόντας κατηγορουμένους κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1228, εὐθεμίας παρεχόμενης ἄλλης προθεσμίας ἐπεκτάσεως πλὴν τῆς νομίμου. Ἡ ἀνάκρισις ἐπὶ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος άρθρου προβλεπομένων ἀδικημάτων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Άρθρον 11. Αἱ διατάξεις τοῦ Ψηφίσματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1924 «περὶ ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως ἀδικημάτων τινῶν ὑπὸ τῶν Ἐφετῶν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων ἀδικημάτων ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου Συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου ἀρχεῖται δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π.Λ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 877.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 620)941 Νομ. Διατάγματος «περὶ παροχῆς δανείου εἰς μειόχους τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Υπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», αποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 620 τῆς 9 Ὀκτωβρίου)3 Νοεμβρίου 1941 Νομ. Διατάγματος «περὶ παροχῆς δανείου εἰς μετόχους τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ὑπὸ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν ἀμίσθων Δικαστικῶν Κλητῆρων χορηγεῖται εἰς τοὺς ἀπόρους μετόχους τοῦ δικαστικῶν κλητῆρας τῶν περιφερειῶν τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἔντοχον δάνειον ἐπὶ τόκῳ ἴσῳ πρὸς τὸν τόκον τοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ οἰουδήποτε ἄλλου νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου συναφθησάμενου δανείου. Τὸ χορηγούμενον ὡς ἄνω δάνειον δὲν δύναται νὰ ὑπερῇ τὰς 15.000 δραχμὰς κατ' ἀνώτατον ὅριον. Τὸ συναφθησάμενον δάνειον ὑπὸ τοῦ Ταμείου ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τούτου χορηγηθησόμενα εἰς τοὺς ἀπόρους μετόχους τοῦ ἀπαλλοτρίωνται παντὸς τέλους καὶ δικαιοῦματος συμβολαιογράφου, καὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν.

Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 3ης Νοεμβρίου 1941 ἀφ' ἧς ἰσχύει τὸ ὑπ' ἀριθ. 620)1941 Νομ. Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π.Λ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 878.

Περὶ τροποποιήσεως άρθρων τινῶν τοῦ Τμήματος Β' Κώδικος Δικηγόρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Υπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», αποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

*Άρθρον 1.

1. Τὸ ἐδ. 4 τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ Κώδικος Δικηγόρων τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

«Ὡς οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ ποσοστὸν τοῦτο δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 30 ο)ο ὡςάκις τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἢ τὸ ἐπιδικασθὲν ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 100.000, 25 ο)ο ὡςάκις τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 200.000 καὶ 20 ο)ο ὡςάκις εἶναι ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 200.000».

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 83 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Α. Ν. 1017)1937 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :
«Διὰ δικαστικῶν εἰσπραττων παρὰ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ δικαστικὰ δαπανήματα προκαταβληθέντα παρὰ τοῦ πλῆρεξουσίου του δικηγόρου ἢ δικηγορικῆς ἀμοιβᾶς ἐπιδικασθείσας δι' ἀποφάσεως, ὡς καὶ πᾶς ἐντολεὺς εἰσπραττων δικηγορικῆς ἀμοιβᾶς συμπεφωνημένας ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ παρόντος, μὴ ἀποδίδων δὲ ταῦτα εἰς τὸν δικαιοῦχον βιώνεται ἐπὶ ὑπεξαίρεσει τῇ ἐγκλήσει τοῦ δικηγόρου».

*Άρθρον 2.

1. Αἱ παρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«2. Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον ἡ ἐπιτιμήσις ἐκάστης πράξεως καὶ ἐνεργείας δὲν δύναται νὰ ὀριθῇ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν κατωτέρα τῆς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις.

3. Τὸ ἐλάχιστον ὄριον τῆς ἀμοιβῆς ἐπὶ τῶν πολιτικῶν υποθέσεων, τῶν ποινικῶν καὶ τῶν ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ ἀρχῶν ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 109 τοῦ παρόντος ἀναγραφόμενων, καὶ τῶν ἐξωδίκων, πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 83 παρ. 3 καὶ 145—147 ἀναγραφόμενων εἶναι ἴσον πρὸς τὸ γινόμενον τῶν δραχμῶν αἵτινες ἀναγράφονται ἐν τῷ παρόντι δι' ἐκάστην εἰδικὴν ἐργασίαν ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 100. Ὁ συντελεστὴς οὗτος δύναται νὰ αὐξομειωθῇ ἐκάστοτε, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως, ἀναλόγως τῶν οικονομικῶν συνθηκῶν. Ὁ ἀνωτέρω ὑπολογισμὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συντελεστοῦ δὲν λαμβάνει χώραν ὅπου κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἡ ἀμοιβὴ ὀρίζεται κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου πλὴν ὅν ἄλλως ὀρίζεται εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις».

*Άρθρον 3.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 85 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

«Τὸ ἐλάχιστον ὄριον τῆς ἀμοιβῆς διὰ τὴν σύνταξιν κυρίας ἀγωγῆς ὀρίζεται ὡς ἐξῆς. Μέχρι 10.000 δραχμαὶ 6. Μέχρι 100.000 δραχ. 15. Ἐπὶ μείζονος ποσοῦ εἰς τὴν ἀμοιβὴν τῶν δραχμῶν 15 πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 84 παρ. 3 συντελεστὴν προστίθενται δραχμαὶ 20 μὲν ἐπὶ ταῖς χιλιάσις διὰ τὸ πέραν τῶν 100.000 καὶ μέχρι 500.000 δραχμῶν 10 ἐπὶ ταῖς χιλιάσις διὰ τὸ πέραν τῶν 500.000 μέχρι 5.000.000 δραχμῶν καὶ δραχ. 5 ἐπὶ ταῖς χιλιάσις διὰ τὸ πέραν τῶν δραχμῶν 5.000.000. Ἐπὶ ἀγωγῶν ἐκ συναλ)κῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἢ κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ πίνακα ἀμοιβὴ μειοῦται κατὰ 15 ο)ο.

2. Ἡ ἐν τῷ ἄνω ἄρθρῳ καὶ παραγρ. λέξις «τιμάρθρον» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «κατὰ τὸ ἄρθρον 84 παρ. 3 συντελεστὴν».

*Άρθρον 4.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 99 προστίθεται ἐδάφ. 2 ἔχον οὕτω : Προκειμένου περὶ αἰτήσεως ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως ἐπὶ ἐξώσεως τὸ ἀνωτέρω ὄριον περιορίζεται εἰς τὸ 1)4 ὡςάκις τὸ μηνιαῖον μίσθωμα εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν ὀκτακοσίων μηνιαίως.

*Άρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 102 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :
«Διὰ τὴν σύνταξιν αἰτήσεως πρὸς εἰσηγητὴν, ὡς καὶ διὰ τὴν σύνταξιν κλήσεως πρὸς μάρτυρα ἢ πραγματογνώμονα τὸ ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς εἶναι δραχμαὶ 2».

*Άρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 109 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

«Διὰ σύμπραξιν τοῦ δικηγόρου πρὸς ἐπίτευξιν συμβιβασμοῦ περιλαμβάνουσιν πάσας ἐν γένει τὰς πρὸς τοῦτο ἐνεργείας καὶ τὴν σύνταξιν σχετικοῦ ἐγγράφου ἐπὶ διαφορῶν εἴτε εἰσχωθειῶν πρὸς δικαστικὴν ἢ διαιτητικὴν κρίσιν, εἴτε μὴ τὸ ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ ὡς ἐξῆς :

Διὰ τὸ ἀπὸ δραχμ. 1.100.000 πρὸς 7 ο)ο, διὰ τὸ ἀπὸ 100.001—1.000.000 πρὸς 4 ο)ο, διὰ τὸ ἀπὸ δραχ. 1.000.001—5.000.000 πρὸς 3 ο)ο, διὰ τὸ ἀπὸ δραχ. 5.000.001—10.000.000 πρὸς 2 ο)ο, διὰ τὸ ἀπὸ δραχ. 10.000.001—20.000.000 πρὸς 1 ο)ο, διὰ τὸ πέραν τῶν δραχμ. 20.000.000 πρὸς προστίθενται εἰς τὰ ἄνω ποσὰ δραχ. 5 ἐπὶ ταῖς χιλιάσις».

2. Ἐκ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφ. κανονιζομένης ἀμοιβῆς ἀφαιροῦνται τὰ εἰς τὸν δικηγόρον δοθέντα ὡς ἀμοιβὴ χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὰς μέχρι τοῦ συμβιβασμοῦ ἐκτελεσθείσας ὑπ' αὐτοῦ ἐργασίας ἐπὶ δικαστικῶν ἢ μὴ πράξεων, πλὴν ὅν ταῦτα ὑπερβαίνουν τὰ ὡς ἄνω ποσὰ τῆς διὰ τὸν συμβιβασμὸν ἀμοιβῆς, ὅποτε διὰ τὸν συμβιβασμὸν, καταβάλλεται τὸ ἥμισυ τῶν ποσῶν τούτων».

*Άρθρον 7.

1. Ὁ ἀριθμὸς 500 τοῦ τελευταίου παρ. τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 112 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ «2.000».

2. Ἡ ἐν τῷ ἄνω ἄρθρῳ καὶ παραγρ. λέξις «τιμάρθρον» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «κατὰ τὸ ἄρθρ. 84 παρ. 3 συντελεστοῦ».

*Άρθρον 8.

Ὁ ἀριθμὸς 15.000 τοῦ ἄρθρου 114 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ «150.000».

*Άρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 121 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Διὰ τὴν ἀντιγραφήν παντὸς ἐγγράφου ἢ δικηγόρου ἢ ἀμοιβῆς εἶναι λεπτὰ 15 ἀνὰ δύο σελίδας χαρτοσήμου ἢ τμήμα τούτων, τῶν ἐφ' ἁπλοῦ χαρτοῦ καὶ ἀντιγράφων ὑπολογιζομένων κατ' ἀναλογίαν περιεκτικότητος πρὸς τὰ ἐπὶ χαρτοσήμου τοιαῦτα.

*Άρθρον 10.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 124 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Διὰ τὴν σύνταξιν μηνύσεως ἢ ἐγκλήσεως τὸ ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς προκειμένου μὲν περὶ πταισματικῆς παραβάσεως εἶναι δραχ. 4, προκειμένου δὲ περὶ πλημμελήματος δραχ. 8 καὶ προκειμένου περὶ κακούργηματος δραχ. 10.

2. Ἡ παραγρ. 3 τοῦ ἄνω ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :
Διὰ τὴν σύνταξιν ὑπομνημάτων οἰουδήποτε διαδίκου κατὰ τὸ στάδιον μὲν τῆς προανακρίσεως τὸ ὄριον τοῦτο εἶναι δραχ. 10 κατὰ δὲ τὸ στάδιον τῆς κυρίας ἀνακρίσεως προκειμένου μὲν περὶ πλημμελημάτων δραχμῶν 20, προκειμένου δὲ περὶ κακούργημάτων δραχ. 30.

*Άρθρον 11.

Ἡ παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 129 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Διὰ μελέτην δικογραφίας ἀφορώσης ὑπόθεσιν πταισματοκτὴν τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἀμοιβῆς εἶναι δραχ. 20.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 132 καταργεῖται.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 146 παρ. 1 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

«Διὰ τὴν ἐξέλεγχον τίτλων ιδιοκτησίας ἀκινήτων, πρὸς ἀπαλλοτριώσιν, δανεισμὸν κλπ., εἰς μὲν ἐπακολουθήσῃ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 147 σύνταξις ἐγγράφου ἢ σχεδίου τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς ἀμοιβῆς εἶναι δραχ. 20, εἰς δὲ ἐπακολουθήσῃ, τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς ἀμοιβῆς εἶναι τὸ 1)2 τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 147 τοιαύτης, πάντως δὲ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν δραχ. 20.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 147 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Διὰ τὴν σύνταξιν ιδιωτικῶν ἐγγράφων ἢ σχεδίων δημοσίων ἐγγράφων περὶ πάσης φύσεως δικαιοπραξίας τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς ἀμοιβῆς τοῦ δικηγόρου ἐκάστου τῶν μερῶν ὀρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς ὡς ἐξῆς κατὰ προδευτικὴν κλίμακα :

Διὰ τὸ ἀπὸ δρ.	1-100.000	ποσὸν 3ο)ο
» » » »	100.001-500.000	» 1. 1)2 ο)ο
» » » »	500.001-5.000.000	» 1 ο)ο
» » » »	5.000.001-15.000.000	» 1)2 ο)ο
» » » »	15.000.001-25.000.000	» 1)4 ο)ο

Διὰ τὸ πέραν τῶν 25.000.000 ποσὸν προστίθεται 1 ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

2. Ἡ ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 147 φράσις «τιμώριθμος τῆς ζωῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς τοιαύτης «συντελεστὴν τοῦ ἄρθρου 84 παρ. 3».

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ ἐδάφ. 2 παρ. 1 ἄρθρου 150 φράσις ἡ σύνταξις ἐγγράφου ἀπαλείφεται.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 161 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Ὁ δικηγόρος δὲν δύναται νὰ παράγῃ τὰς υπηρεσίας αὐτοῦ δωρεάν ἢ ἐπ' ἀμοιβῇ ἐλάττωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κανονισμένης. Ἡ παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ καταστῇ πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου εἰς κριτὴν ὅτι ἀντίκειται εἰς τὴν δικηγορικὴν ἀξιοπρέπειαν.

Ἄρθρον 17.

1. Εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 162γ (ἄρθρον 46 Α. Ν. 1017) (1937) προστίθεται ἐδάφ. δεύτερον ἔχον οὕτω «ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιδιαικτείας τῶν αἰτουμένων δικαστικῶν ἐξόδων ὑποχρεοῦνται νὰ δικαιολογήσων τὴν ἀπόρριψιν καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν κονδυλίων. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω τιμωρεῖται πειθαρχικῶς».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ μετὰ τὴν λέξιν διαδίκου τοῦ πρώτου ἐδαφίου προστίθεται δεύτερον ἐδάφριον ἔχον οὕτω :

«Ἐπίσης καὶ ἐπὶ αἰτήσεων ἐξαιρέσεων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Ἐφετῶν ἐπιδιαικτεῖται πάντοτε ἐξόδα καὶ ἀμοιβὴ τοῦ δικηγόρου τοῦ νικῶντος διαδίκου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ καθ' αὐτὴν αἰτήσις διάδικος συναινῇ εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ὅτε καταδικάζεται μόνον εἰς τὰ ἐξόδα».

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον προστίθεται παράγρ. 3 ἔχουσα οὕτω :

«Ἐπὶ αἰτήσεων χορηγήσεως ἀναστολῆς ἢ ἀναβολῆς ἐκτελέσεως ἢ πλειστηριασμῶν διὰ καθορισμοῦ θέσεων, ὑποχρεωτικῶς αἱ πρώται θέσεις δέον νὰ ὀρίζωνται παρὰ τῶν Προέδρων πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, δικηγορικῶν ἀμοιβῶν καὶ ἐξόδων ἐκτελέσεως».

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὸ ἄρθρον 168 παρ. 1 ἡ φράσις «συνάπτονται τὰ δικαιολογητικά καὶ» ἀπαλείφεται.

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 170 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «κάτωθι αὐτοῦ» προστίθενται καὶ ἐκδιδομένης τὸ βραδύτερον ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως τοῦ πίνακος.

2. Μετὰ δὲ τὴν φράσιν «ἀνεῖ ἐπιβολῆς τέλους» προστίθεται δεύτερον ἐδάφριον ἔχον οὕτω :

Ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται εἰς τὰ ἐξόδα. Εἰς τὸν δικηγόρον ἐπιδιαικτεῖται τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ ἡ δικηγορικὴ ἀμοιβὴ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ λογαριασμοῦ, πίνακος ὡς καὶ ἡ παράστασις διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ πίνακος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸ ἄρθρον 171 προστίθεται παράγρ. 6 ἔχουσα οὕτω : «Ἐἰς τὰς περιπτώσεις ἀναστολῆς τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἡ ἀναστολὴ ἢ ἀναβολὴ τῆς πρωτοδικικοῦ ἀποφάσεως χορηγεῖται ἐπὶ τῇ προηγουμένῃ καταθέσει παρὰ τοῦ αἰτούντος ἀξιογράφου ἐγγυήσεως».

Ἄρθρον 21.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 172 προστίθενται τὰ ἐξῆς : «καὶ ἐφ' ὅσον ἐπιδιαικτεῖται ἡ ἀπορρίπτεται προκειμένου μὲν περὶ ἀποφάσεως εἰρηνοδίκου δραχμαὶ πλεον τῶν τριῶν χιλιάδων, προκειμένου δὲ περὶ ἀποφάσεως Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Ἐφετῶν δραχμαὶ πλεον τῶν ἑξ ἡμιχιλιάδων».

Ἄρθρον 22.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 173 προστίθεται τὰ κάτωθι : «καὶ ἐκδιδομένης τὸ βραδύτερον ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως».

Ἄρθρον 23.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 174 παρ. 1 μετὰ τὴν λέξιν «ἀρριστικήν» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τελεσίδικον».

2. Ἡ παράγρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς : «Ἡ παράβασις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης τοῦ δικηγόρου τιμωρεῖται καὶ πειθαρχικῶς διὰ προσωρινῆς πύσεως μέχρι τριῶν μηνῶν».

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ἀνεῖ οὐδεμίαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἀναβολὴ διεξαγωγῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως, ἐφ' ὅσον δὲν διεξήχθη τοιαύτη ἄλλ' ἀνεβλήθη ἡ ἐξέτασις μάρτυρος ἢ ἀμοιβὴ δὲ τὴν παράστασιν τοῦ δικηγόρου ὀρίζεται ὡς κάτωθι :

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικικοῦ δραχμαὶ 3, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικικοῦ δραχμαὶ 5, ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου δραχμαὶ 10, ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου δραχμαὶ 15, ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν δραχμαὶ 2, ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν δραχμαὶ 4 καὶ ἐνώπιον τῶν Προέδρων Ἐφετῶν δραχμαὶ 6.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 25.

Ἀπὸ τῆς ἐσχάτης τοῦ παρόντος τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Νόμου 4984 «περὶ μικροδικαστῶν», τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 τοῦ Νόμου

677 «περί ρυθμίσεως αγροτικών χρεών» τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. 5781 κυρωθέντος Ν. Δ. «περὶ πολυτέχνων» ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διατάξεις αὐτῶν ἢ ἐτέρου νομοθετήματος μὴ ἀναγνωρίζοντα ἀμοιβὴν διὰ δικηγορικὰς ὑπηρεσίας ἢ ἀναγνωρίζοντα μειωμένας τοιαύτας ὡς ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Δικηγορῶν περὶ ἀμοιβῶν καὶ ὅς ὃν ἐρεξῆς διέπονται καταργοῦνται.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχαίει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1942.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π.Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 879.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 671 τοῦ 1941 Ν. Διατάγματος «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ τακτοποιήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀρμοδιότητος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδ. 8 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 671 τοῦ 1941 Ν. Διατάγματος «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ τακτοποιήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας» καταργοῦνται ἀπ' ἡς ἰσχυσαν, ἢ δὲ Κοινοτικὴ Ἐστία διέπειται ἐξ ἐξῆς ὑπὸ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνωτέρω Νομοθ. Διατάγματος ἐν ἰσχύει διατάξεων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀρχαίει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν ἡμερῆσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π.Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 880.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κειμένων διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ. ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν κλπ.» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1934 Διατάγματος «περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν μετακινουμένων λόγῳ ὑπηρεσίας πολιτικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων» ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«2. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα συνίστανται ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου σιδηροδρόμου, πλοίου, ἀεροπλάνου, αὐτοκινήτου ἢ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀγωγίου διὰ τὰς ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, κώμην ἢ χωρίον μεταβάσεις καὶ προσθέτου ποσῶ διὰ τὰς λοιπὰς συνήθεις τοῦ ταξιδίου δαπάνας, ἥτοι κόμιστρα ἀποσκευῶν, ἀμαξιών, λεμβογικὰ, ἀγθοφορικὰ κλπ. Τὸ πρόσθετον τοῦτο ποσὸν ὀρίζεται εἰς 30 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ πλοίου, σιδηροδρόμου ἢ αὐτοκινήτου, εἰς 10 ο)ο δὲ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ ἀεροπλάνου. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἴναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 1000 δι' ἀποστάσεις ἄνω τῶν 50 χιλιομέτρων, καὶ τῶν δραχμῶν 50 δι' ἀποστάσεις κάτω τῶν 50 χιλιομέτρων. Οὐδὲν πρόσθετον ποσὸν παρέχεται προκειμένου περὶ περιπτώσεως μετακινήσεως δι' αὐτοκινήτου, ἀμάξης ἢ ζώου ἐπὶ τούτῳ μισθουμένου.

3. Αἱ ἡμερησίαν ἀποζημιώσιν παρέχεται τὸ ἐν ἑκάστον πέμπτον τοῦ ὁργανισμοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου δι' ἐκάστην ἡμέραν ἀπουσίας ἐκτὸς τῆς ἑδρας αὐτοῦ. Ἡμερησία ἀποζημιώσις ὑπολογίζεται τὸσον διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως ὅσον καὶ διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπανόδου τοῦ ὑπαλλήλου. Ἡ ἡμερησία ἀποζημιώσις τοῦ θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου 1933 Διατάγματος «περὶ προσθήκης ἐκτάκτου προσωπικοῦ παρὰ τὸ Τμήματι Ἐλένησεως τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ὑπρεστοῦντος προσωπικοῦ, ὀρίζεται εἰς δραχμὰς πενήτην (50). Ὑπάλληλοι ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἑδρας τῶν πέραν ἐκτὸς 20 χιλιομέτρων δικαιοῦνται τοῦ ἡμίσεος τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, ἐπ' ὅσον ἀποδεικνύμενος ὑπάρχει συγκατανομιανὴν μέσον ἐπανόδου εἰς τὴν ἑδραν τῶν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας».

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«5. Οἱ συνοδοὶ τῆς ταχυδρομικῆς ἀλληλογραφίας δικαιοῦνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ ἐν τριακοστὴν τοῦ ἀρχικοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν».

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ παράγραφοι 1 ἕως 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1934 Διατάγματος «περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν μετακινουμένων λόγῳ ὑπηρεσίας τῶν κειν Δημοσίων Ὑπαλλήλων» ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«1. Οἱ μετατιθέμενοι πολιτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι δικαιοῦνται τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων αὐτῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν τῶν, τῶν κομίστρων καὶ ἐξόδων συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως.

2. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα συνίστανται ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου σιδηροδρόμου, πλοίου, ἀεροπλάνου, αὐτοκινήτου ἢ

τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀγωγίου διὰ τὰς ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, κώμην ἢ χωρίον μεταβάσεις καὶ προσθέτου ποσοῦ διὰ τὰς λοιπὰς συνήθεις τοῦ ταξιδιῶδου δαπάνας, ἥτοι ἀμαξαγωγία, λαμβουχικά, ἀγχοφορικά κλπ. Τὸ πρόσθετον τοῦτο ποσὸν ὀρίζεται εἰς 300)ο ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ πλοίου, σιδηροδρόμου ἢ αὐτοκινήτου, εἰς 100)ο δὲ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ ἀεροπλάνου. Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλου οἰκογενειάρχου τὰ ποσὰ ταῦτα διπλασιάζονται. Οὐδὲν ποσοστὸν καταβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀγωγίου αὐτοκινήτου, ἀμάξης ἢ ζώου ἐπὶ τούτῳ μισθουμένων.

3. Τὰ κόμιστρα τῆς οἰκοσκευῆς συνίστανται ἐκ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν ταύτης διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ ἀεροπλοίου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων δι' ἐτέρου μέσου μεταφοράς. Διὰ τὰς ἐνδιαμέσους δαπάνας μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς ἀπὸ τῆς αἰκίας τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τοὺς σταθμοὺς ἐπιβιβάσεως καὶ τῶν σταθμῶν ἀποβιβάσεως εἰς τὴν νέαν του κατοικίαν καταβάλλονται ἀπ᾽ ὀνόμον δραχμαὶ 2 δι' ἑκάστον χιλιόγραμμον βάρους τῶν ἀντικειμένων τῆς οἰκοσκευῆς, ἐὰν δὲ τὸ βάρος ταύτης ὑπερβαίνει τὰ 1.000 χιλ)μα τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2 περιορίζεται εἰς δραχμὴν 1 δι' ἑκάστον χιλιόγραμμον πέραν τῶν χιλίων. Ἰσὸν ποσὸν καταβάλλεται καὶ διὰ πᾶσαν ἐνδιάμεσον φορτοεκφόρτωσιν τῆς οἰκοσκευῆς ἐπιβαλλομένην ἐλλείψει συγκοινωνιακοῦ μέσου ἐπιτρέποντος τὴν ἀνευ μεταφορτώσεως μεταφορὰν αὐτῆς εἰς τὴν νέαν κατοικίαν.

4. Δι' ἐξόδα συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς καταβάλλονται εἰς τὸν ὑπάλληλον δραχμαὶ 2 δι' ἑκάστον χιλιόγραμμον βάρους τῶν ἀντικειμένων αὐτῆς, ἐὰν δὲ τὸ βάρος αὐτῆς ὑπερβαίνει τὰ χίλια χιλιόγραμμα τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2 περιορίζεται εἰς δραχμὴν 1 δι' ἑκάστον χιλιόγραμμον πέραν τῶν χιλίων.

5. Δι' ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν παρέχεται εἰς τὸν ὑπάλληλον τὸ ἐν δέκατον πέμπτον τοῦ ὁργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως συμπεριλαμβανομένης μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὴν νέαν του ἑδραν, οὐχὶ ὅμως διὰ πλείονας τῶν 6 ἡμερῶν.

2. Αἱ παράγραφοι 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἰδίου ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος λαμβάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς 6, 7 καὶ 8.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Δημόσιοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, ἀνήκοντες ὁργανικῶς εἰς ὑπηρεσίας τῆς πέραν τοῦ Στρυμῶνος Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης τοποθετούμενοι εἰς ἀναλόγους θέσεις τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προβλεπομένου διὰ τὰς εἰς αὐτὴν τοποθετοῦνται ὑπηρεσίας ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων. Σηκαιοῦνται τῶν ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934 «περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων κλπ.» προβλεπομένων ἐξόδων μεταθέσεως διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἑδρας τῆς προσωρινῆς τῶν ἀποστάσεως μέχρι τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω τοποθετησεως τῶν διαδρομῆν καὶ εἰς ἣν ἐτι περιπτώσιν δὲν ἔλαβε χώραν δημοσίευσιν τῆς σχετικῆς πράξεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἀναστέλλεται ἐπὶ ἐν ἔτος ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 22)25 Σεπτεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ προπληρωμῶν» ἐπιτροπομένης κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα τῆς ἐκδόσεως ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἢ μετατιθεμένων ἀνευ περιορισμοῦ ὡς πρὸς τε τὸ προκαταβλητέον ποσὸν ὡς καὶ τὴν πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ προθεσίαν, μὴ δυναμένην πάντως νὰ ἐπεκτείνηται πέραν τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἐπομένου μετὰ τὴν λήξιν τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους μηνός.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 παράγραφος 3 καὶ 2 παράγραφος 5

τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένη ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν ἐπιτρέπεται νὰ αὐξανομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 17)4)1935 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὰς ἀποδοχὰς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.» προστεθὲν δεύτερον ἐδάφειον εἰς τὴν περίπτωσιν β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 22)6)1934 διατάγματος «περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόδειξις περὶ τοῦ καταβληθέντος ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου ἢ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀγωγίου διὰ ποσὸν κατώτερον τῶν δραχμῶν ἑκατόν».

Ἄρθρον 7.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶσα σχετική προγενεστέρα γενική ἢ εἰδικὴ διάταξις.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π.Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 881.

Περὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τῶν στρατευθέντων πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδίων τήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν κλπ.», ἀποφασίζομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ εἰς τοὺς στρατευθέντας κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον πολιτικούς δημοσίους ὑπαλλήλους χορηγεῖται ἀπὸ τῆς ἀποστρατεύσεως τῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ὡς καὶ αἱ ἐφεξῆς ἐπὶ ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἀποστράτευσιν αὐτῶν χορηγούμεναι τοιαῦται νοοῦνται μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν, δὲν περιλαμβάνονται δὲ εἰς τὸ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους προβλεπόμενον ὅριον ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν μετ' ἀποδοχῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π.Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(8)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 882.

Περὶ χορηγήσεως παγίας προκαταβολῆς δι' ἐξοδα κινήσεως τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ καὶ ὁδοιορικὰ ἐξοδα δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἰδιωτῶν μετακινουμένων δι' ἐπισιτιστικὰ ζητήματα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται παγία προκαταβολή εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ, τὰς Γενικὰς Διοικήσεις, Νομαρχίας καὶ Ἐπαρχίας τοῦ Κράτους δι' ὁδοιορικὰ ἐξοδα δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει, ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἰδιωτῶν μετακινουμένων κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ, τῶν Γενικῶν Διοικητῶν, Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, δι' ἐπισιτιστικὰς ἀνάγκας τῆς Χώρας.

Ἄρθρον 2.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐπισιτισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένων εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Δ. προσδιορίζεται συγκεκριμένως τὸ εἰς ἐκάστην τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων ὑπηρεσιῶν χορηγούμενον ποσὸν τῆς παγίας προκαταβολῆς, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 200.000 διὰ τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ τὰς 150.000 διὰ τὰς Γενικὰς Διοικήσεις, τὰς 80.000 διὰ τὰς Νομαρχίας καὶ τὰς 60.000 διὰ τὰς Ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 3.

Τὰ σχετικὰ ἐντάλματα ὑπὸ τοὺς λογαριασμοὺς «παγία προκαταβολὴ Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ Ν. Δ. ...»

«Παγία προκαταβολὴ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ Γενικῶν Διοικήσεων Ν. Δ. ...»

«Παγία προκαταβολὴ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ Νομαρχιῶν Ν. Δ. ...»

«Παγία προκαταβολὴ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ Ἐπαρχιῶν Ν. Δ. ...»

δι' ὁδοιορικὰ ἐξοδα μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἰδιωτῶν, δι' ἐπείγοντα ἐπισιτιστικὰ ζητήματα, θέλουσιν ἐκδοθῇ διὰ μὲν τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ ἐπ' ὀνόματι ἐνὸς Τμηματάρχου αὐτοῦ, ὑποδεικνυομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ, διὰ τὰς Γεν. Διοικήσεις ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν αὐταῖς ὑπηρετούντων Διευθυντῶν Διοικήσεως ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, διὰ τὰς Νομαρχίας ἐπ' ὀνόματι τῶν Διευθυντῶν ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν καὶ διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἐπαρχῶν ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν τυγχάνουσι διαχειρισταὶ ἐτέρας παγίας προκαταβολῆς ἢ δὲν ἀσκούσιν ἐτέραν τινὰ διαχείρισιν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου ἢ Ἐπαρχοῦ νὰ ὀρίζονται διαχειρισταὶ τῶν ὡς ἄνω παγίων προκαταβολῶν ἕτεροι τακτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες καθίστανται διαχειρισταὶ ταύτης ὑέχοντες εὐθύναν δημοσίου ὑπολόγου.

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τῆς ὡς ἄνω παγίας προκαταβολῆς προκαταβάλλονται τὰ ὁδοιορικὰ ἐξοδα τῶν μετακινουμένων δι' ἐκτέλεσιν ὑπὲρ

ρεσίας ἐπισιτιστικῆς φύσεως δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει, ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ, τῶν Γεν. Διοικητῶν, Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν μετακινούμενον ὑπάλληλον, ἀξιωματικὸν ἢ ὑπαξιωματικόν.

Ἐν ἀπολύτως ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ, δεόντως ἠτιολογημένη ἐν τῇ σχετικῇ ὡς ἄνω διαταγῇ μετακινήσεως, ἐπιτρέπεται νὰ διατάσσεται παρὰ τῶν ὡς ἄνω Ἀρχῶν ἢ μετακινήσις παντὸς ἰδιώτου δι' ἐπείγοντα ἐπισιτιστικὰ ζητήματα ὡς καὶ ἡ προκαταβολὴ τῶν ὁδοιορικῶν ἐξόδων αὐτῶν ἐκ τῆς παγίας προκαταβολῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἐκτὸς τῶν ὁδοιορικῶν ἐξόδων προκαταβάλλεται ἐκ τῆς παγίας προκαταβολῆς εἰς τοὺς διὰ τὴν ὡς ἄνω αἰτίαν μετακινουμένους δημοσίους ὑπαλλήλους ἐν γένει, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ ἰδιώτας καὶ ἡμερησία ἀποζημιώσεις, προσδιοριζομένη ἐν τῇ πρὸς αὐτοὺς ἀπευθυνομένη σχετικῇ διαταγῇ μετακινήσεως καὶ μὴ δυνάμενη νὰ ὑπερβῇ τὰς 500 δρχ. διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Νομοῦ καὶ τὰς 300 δρχ. διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Νομοῦ μετακινουμένους.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὁδοιορικὰ ἐξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημιώσις προκαταβάλλονται ἐκ τῆς παγίας προκαταβολῆς δυνάμει διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ, τῶν Γεν. Διοικητῶν, Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν πρὸς τὸν διαχειριστὴν αὐτῆς, ἐν ᾗ ὀρίζεται τὸ προκαταβλητέον ποσὸν καὶ ἡ προθεσμία παραδόσεως τῶν δικαιολογητικῶν διαθέσεως τοῦ ληφθέντος ποσοῦ, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῶν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπηρεσίας δι' ἣν διαταχθέντες μετακινήθησαν οἱ ὑπάλληλοι, ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ ἰδιῶται.

Τὸ τυχὸν εἰς χεῖρας τῶν λαβόντων κατὰ τ' ἄνωτέρω ὁδοιορικὰ ἐξοδα, παραμένον ὑπόλοιπον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς παγίας προκαταβολῆς κατὰ τὴν προβλεπὸν τῶν δικαιολογητικῶν, ὅτινα μετὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ προσέκοντος ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας προελέγχου, διαβιβάζονται μερίμνῃ τοῦ διαχειριστοῦ εἰς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ὑπηρεσίαν Ἐντελλομένων Ἐξόδων, διὰ τὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐκδότη τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς παγίας προκαταβολῆς.

Ἐν περιπτώσει ἐλλείμματος ἢ μὴ νομίμου καταρτίσεως τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν καταλογίζεται τὸ ἐλλείπον ποσὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων, ἢ ἀπόφασις δ' αὕτη βεβαιουμένη ὡς δημόσιον ἔσθον, ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ σχετικοῦ τριπλοτύπου ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰσπρακτέων, τὸ στοιχεῖον διὰ τὴν ἐκδοσὶν ἐντάλματος εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς παγίας προκαταβολῆς.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς μέχρι τοῦδε πραγματοποιηθείσας συναφεῖς δαπάνας, τακτοποιουμένας διὰ τακτικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ παρὰ τῶν δικαιούχων τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παγίας προκαταβολῆς προκαταβάλλονται καὶ τὰ ἐξοδα κινήσεως τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐκτελούντων ἐντὸς τῆς πόλεως ἐνθα ἡ ἔδρα αὐτῶν ὑπηρεσίαν συνεπαγομένην συναφεῖς δαπάνας ἐκκαθαριζομένας καὶ ἀναγνωριζομένας ἐπὶ

τῇ δάσει καταστάσεως ἐμφαινούσης ἡμερολογιακῶς τὰ ἔξοδα ταῦτα.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Ε. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

(9)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 883.

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 68) 1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς διατάξεων τῆς κειμένης Νομοθεσίας περὶ τούτων ἐκμεταλλεύσεως ἀτμοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1924 Μαρτίου 1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 68 ἀπὸ 22) 24 Μαρτίου 1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς διατάξεων τῆς κειμένης Νομοθεσίας περὶ τρόπου ἐκμεταλλεύσεως ἀτμοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον περιορισμοὺς ὑποβάλλονται αἱ παντὸς εἵδους θαλάσσιαι μεταφοραί καὶ ἄνευ βρομολογίου ἐκτελούμεναι. Τὴν ἀδειαν δύνανται ἐξουσιοδοτούμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας νὰ χορηγῶσι αἱ εἰ καὶ Λιμενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ἀκούσαι λιμενικὰ καὶ θήκοντα Ἀρχαί. Ἐν τῇ ἀδείᾳ καθορίζεται ἀπαραιτήτως τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φορτίου, ὃ λιμὴν φορτώσεως καὶ ὃ λιμὴν προορισμοῦ καθὼς καὶ τὸ βρομολόγιον ὅπου ὀφείλει ν' ἀκολουθήσῃ.

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 68) 1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς διατά-

ξεων κειμένης Νομοθεσίας κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«4. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς δέκα χιλιάδων μέχρι δέκα ἐξατομμυρίων δραχμῶν πᾶς πλοιοκτῆτης ἐκπληκτής, ἐκμισθωτής ἢ μισθωτής πλοίων, φορτωτής, πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης καὶ πᾶς ἄλλος ὑπεύθυνος α) δι' ἀπόπλουν οἰονδήποτε πλοίου ἄνευ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀναφερομένης ἀδείας κινήσεως, β) δι' ἀδικοιολόγητον προσέγγισιν πλοίου εἰς λιμένα διάφορον τοῦ ἐν τῇ ἀδείᾳ κινήσεως δηλωθέντος, γ) δι' ἐκφόρτωσιν μέρους ἢ ὅλου τοῦ φορτίου εἰς λιμένα διάφορον τοῦ ἐν τῇ ἀδείᾳ κινήσεως δηλωθέντος ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου ἢ ἐνδιαφερομένου Ὑπουργείου, δ) δι' ἀδικοιολόγητον ἔλλειμμα τοῦ φορτίου τοῦ ἐν τῇ ἀδείᾳ κινήσεως ἀναγραφομένου ἐξακριβούμενον εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ καὶ ε) δι' ἀδικοιολόγητον ἐραδύτητα ἐκτελέσεως τῆς διαδρομῆς τοῦ πλοῦ.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 382 ἔτους 1936 καὶ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 501 ἔτους 1941 ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων Νόμων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὴν δίωξιν, ἐκδίκασιν καὶ τὰς παρεπομένους καὶ προσθέτους ποινὰς καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων ἀδικημάτων.

Ἀγχέτως πρὸς τὴν ποινικὴν αὐτῶν εὐθύνην, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δικαιοῦται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς πλοίαρχους, κυβερνήτας ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλο μέλος τοῦ πληρώματος τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν τῆς πρωτορινῆς στέρησεως τοῦ διπλώματος, πτυχίου ἢ ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος μέχρι δύο ἐτῶν, κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἄνευ τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τοῦ Ποινικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Κώδικος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν του προκύπτει πειθαρχικὴ εὐθύνη κατὰ τῶν ἄνωτέρω διὰ τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου καθοριζομένης παραβάσεις.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π.Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ